

Wim Sonneveld, Huis-, Tuin- En Keukenliedje

Vodden, wie heeft er nog vodden
Ik geef de hoogste waarde voor uw vodden
Geloof me, 't is nou het seizoen om al uw vodden weg te doen
Wat hebt u aan die totten? Geef mij uw oude vodden

Zorgen, wie heeft er nog zorgen
Ik geef de hoogste waarde voor uw zorgen
Ik geef een bronzen carillon, een zilv'eren maan, een gouden zon
Een stille zomermorgen, die geef ik voor uw zorgen

Tranen, wie heeft er nog tranen
Ik geef de hoogste waarde voor uw tranen
Ik ruil ze voor een klein gedicht, een glimlach of een lief gezicht
De bomen en de lanen, die geef ik voor uw tranen

Pijn, wie heeft er nog pijn
Ik geef de hoogste waarde voor uw pijn
'k Geef al het gras van Nederland, een plekje aan de waterkant
Waar bloemen en waar vogels zijn, die geef ik voor uw pijn

Verdriet, wie heeft er verdriet
Ik geef de hoogste waarde voor verdriet
Een hoog're waarde krijgt u niet
Voor oud verdriet, voor groot verdriet geef ik een lied
En voor een klein verdrietje
Een huis-, tuin- en keukenverdrietje
Geef ik

refren':
Een huis-, tuin- en keukenliedje
Met een huis-, tuin- en keukenrefrein
Zo'n heel doodgewoon melodietje
Zo'n liedje hoeft niet zo hoogdravend te zijn
Een liedje voor alle mensen
De dokter, de slager, papa en mama
Een lied dat de diender op wacht kweelt
Dat het orgel heel zacht op de gracht speelt

Tra la la la, la la la la, la la la, la la la
La la la
La la la la, la la la la, la la la, la la la
La la la

refren';

Tra la la la, la la la la, la la la, la la la
La la la
La la la la, la la la la, la la la, la la la
La la la